

Sivina viške ekonomije?

Leto se končuje, resolucijski cilji na področju gospodarstva pa oddaljujejo. Stvarnost je v očitnem razkoraku s potrebami, pa vse bolj očitno tudi odraz volje, znanja in sposobnosti. Opozorila s vseh strani o pomenu priprave kakovostnih planskih dokumentov, o pomenu izboljševanja kadrovske sestave, o izboljšanju organizacije dela, so bila večinoma zaman. Kar je bilo še v polletnih številkah precej zamegljeno, prihaja ob devetmesečnih bilanci vse bolj na dan. Podatki iz periodičnih obračunov sicer še niso znani, ne glede na številke pa je že jasno, da nekaj organizacij posluje z izgubo ali pa se ji izogiba le po zaslugi spretnih računovodij in zapletenosti obračunskega sistema. Posledice se morajo slejkoprej odraziti na osebnih dohodkih, kar pa zaradi odliva strokovnjakov v bolj uspešne sredine na bolje nagajevana delovna mesta pomeni že praktično neresljive težave za nekatere organizacije.

Kljub naporom so v resnih težavah (še vedno) v Hoji, kjer je izvršni svet za TOZD Stalno mizarstvo predlagal uvedbo začasnih ukrepov družbenega varstva, v Zmagi,

Strojnem obratu Kozarje Ljubljanskih mlekar, v Uten-
sili, pa tudi v Iskrini Merilni elektroniki, in še nekaterih
organizacijah s področja kovinsko-predelovalne indu-
strije.

Količinski obseg proizvodnje je letos sicer nekaj nad
skromnim lanskim, vendar ob osmih OZD z manjšo
proizvodnjo, predvsem po zaslugi peščice uspešnejših
(Plutal, Ilirija Vedrog, Tovarna grelnih naprav, Proiz-
vodnja v TTL); izvoz pa že krepko zaostaja za lanskim,
kar za četrtino.

Na papirju so ostale tudi usmeritve o hitrejšem razvoju
južnega dela Ljubljane, pa tako ne beležimo v tem času
investicije, ki bi ublažila sivino dosežkov viške ekonomije.
Dva meseca do konca leta sta žal premalo za preo-
kret, končuje se drugo leto zaostajanja za planskimi
predvidevanji in tudi preostala tri leta srednjeročnega
obdobja očitno ne bodo dovolj za ugodnejše ocene razvo-
ja. Obetajo se torej tudi spremembe družbenega
plana...

S. D.

NAŠA KOMUNA

glasilo ok szdl ljubljana vič·rudnik

leto XXIV
številka 13
20. oktober 1987

izhaja
tritedensko

Predsedstvo OK SZDL o občinskem gospodarstvu

Stališča z razprave na omenjenem organu sociali-
stične zveze so bila preko delegatov družbenopolitič-
nega zbora posredovana tudi občinski skupščini.
Oblikovani pa so bila na osnovi široke in pogloblje-
ne razprave, ki jim ni manjkala niti ostrina kritično-
sti. Le-ta je izhajala iz splošne, a žal tudi prevečkrat
ponavljane ugotovitve, da je jugoslovanska ekonom-
ska strategija neizrazita in jo je verjetno zelo težko
izoblikovati, ker jo še vedno določajo nekatere poli-
tične odločitve, ki pa se žal tako v politični kot tudi
poslovni praksi niso uveljavile oziroma niso izpolnile
pričakovanih nekaterih političnih zamisli. Srečujemo
se s situacijo prisotnosti izjemnega pragmatizma,
nesistematičnosti in spremenljivosti, kar vse pa
spremlja zdaj že rekordna povišanja inflacijske stop-
nja. Eden izmed vzrokov le-te je vsekakor tudi v naši
strukturni neusklajenosti gospodarstva ter nedoreč-
nosti ukrepov ekonomske in finančne politike, zato
je bila še kako umestna zahteva po večji finančni
disciplini, uravnoteženi delitvi politiki, povečani
samoupravnih kontrolah cen in odgovornejšemu obna-
šanju po gospodarstvu in v družbenih sredstvih.

Rezultati gospodarjenja v občini pa tudi nasploh

kažejo trend poslabševanja in odstopanja od spreje-
tih resolucijskih usmeritev. In čeprav se v mnogih
OZD srečujejo tudi z lastnimi slabostmi – izboljša-
nje le-teh lahko v marsičem omili razmere – pa je še
vedno potrebno iskati poglobljene razloge tako v
nestabilnih pogojih gospodarjenja, pogostih spre-
membah zveznih in republiških predpisov ter stalne-
mu zmanjševanju vpliva delavcev na odločanje o
rezultatih lastnega dela. In kaj lahko storimo v ob-
činskem merilu? Bolj preudarno ravnanje v OZD
mora postati prevladujoč način gospodarjenja,
spremljati jo morata premišljena in pogumna razvoj-
na politika ter nenehna skrb za lastni razvoj in osvaja-
nje propulzivnih programov kot tudi povečanje
proizvodnje in preusmerjanje na tuja tržišča, seveda
s poudarkom na kakovosti proizvodov in storitev.

Sicer pa je predsedstvo v celoti podprlo aktivnosti
občinskega izvršnega sveta, ki naj še nadalje izhaja
pri začetni usmeritvi, to je spodbujanje razvojno
ambicioznih programov OZD in skrbi za kadrovske
okrepitev, predvsem v smislu, da gospodarstvo prev-
zemajo ljudje, ki imajo znanje in sposobnost biti
nosilec razvoja.

Delegacija pionirjev pri Petru Vrhuncu

Ob dnevu pionirjev in Tednu otroka je predsednik skupščine občine Ljubljana Vič-
Rudnik Peter Vrhunc tudi letos sprejel delegacijo pionirjev naših šol. Mladi učenci iz petih
različnih krajev so v imenu vseh 8000 pionirjev, kolikor jih je v naši občini, v sproščnem
pomenku poročali o težavah v svojih okoljih na področju varstva okolja, hkrati pa že prav
zrelo izražali tudi svoje zaključke in nujne ukrepe pri reševanju te problematike. Sprejema
so se poleg predstavnikov ZPM in Sveta zveze pionirjev, ki sta ga organizirala, udeležili tudi
predstavniki drugih družbenopolitičnih organizacij.

B. VRHOVEC

7. NOVEMBRA BO OSREDNJA TURISTIČNA PRIREDITEV

Dobimo se v Iški vasi!

Zadi se nam, da smo s turističnimi akcijami,
katere vodi Svet za pospeševanje turizma v naši
občini komajda pričeli pa je pred nami že vabilo na
III. zaključno turistično srečanje. To leto gremo v
Iško vas. Majhna vas pod Krimom je dobila že
dveh blagajen, zato ni naključje, da se nam bodo v
mesecu novembru predstavili tudi kot gostitelji.

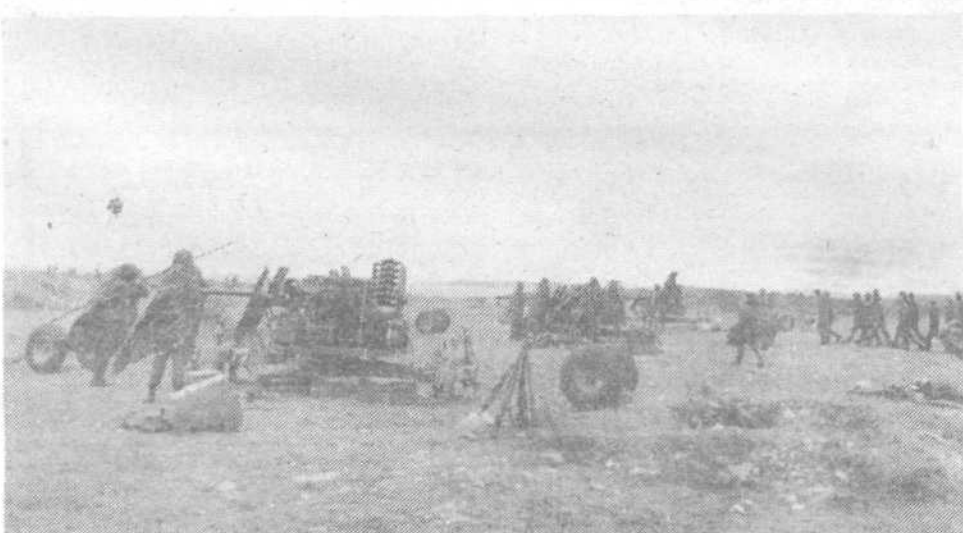
Tudi to leto bomo podelili najzaslužnejšim krajev-
nim skupnostim blagajne, tistim manj prizadevnim
barjanske osate. Razglasili pa bomo tudi nove kmeti-
je odprtih vrat, katere nas vabijo ne le s svojo
gostoljubnostjo, temveč tudi z izredno zanimivimi
izletniškimi točkami.

Da se bodo Iškovarci zelo potrudili nam ni potrebo-
no posebej ugotoviti. Obljubljajo nam kar nekaj prijet-
nih presenečenj, katere ne želimo izdati. Pristavimo
pa lahko, da bo poskrbljeno za dobro jedajo in
pijajo.

Torej vabljeni ste vsi, ki želite pomagati k hitrejši-
mu razvoju vaškega turizma, popestriti njegovo po-
nudbo ter jo pohvaliti tudi izven meja naše občine.

Dobimo se pred Domom krajanov v Iški vasi, v
soboto, 7. novembra ob 19. uri.
Vabljeni!

TD Iška vas in Svet za pospeševanje turizma

NA VAJI LJUBLJANSKIH TERITORIALCEV

Protiletalci pokazali odlično znanje

Na rtu Kamenjak pri Pulju so se v prvih jesenskih
dneh bojno urile enote protiletalce obrambe teritorialne
obrambe mesta Ljubljana, ki so jo sestavljali vojaki iz
občin Vič-Rudnik, Center in Šiška pod poveljstvom Mi-
roslava Gregoriča.

Na tem skrajnem istrskem otoku se teritorialci uspo-
sabljujejo v vsakih pet let kajti takšna vaja je zelo draga saj
zahteva vsestransko mobilizacijo tehnike in ljudi. Je pa
nujna ker je treba tovrstno tehniko, ki je namenjena za
obrambo Ljubljane in je v sestavi teritorialne obrambe,

preizkušati in odstranjevati morebitne napake. Pa tudi
človek, ki se bori s topovi proti letalom napake ne sme
zagrešiti saj je lahko usodna. Zato se morajo fizično in
predvsem psihično temeljito pripravljati. Urjenje je tako
trajalo dvanajst dni. Toda fantom, ki jim je življenje v
uniformah čez noč spremenilo ritem življenja, zato na
obrazih ni ugasnil nasmech in ne zastal korak. Hitro so se
prilagodili pusti in prašni zemlji, bivanju v sotorih in
burji, ki na morju v septembarskih dneh nikomur ne
prizanaša.

Večinoma pa so se Ljubljančani poglabljali v protiletal-
ske topove, se seznanjali z novostmi na področju tovrstne
tehnike. »Krona« njihovega usposabljanja pa sta bila
zadnja dva dneva, ko so teritorialci morali v praksi
preveriti vse, kar so se v teh desetih dneh naučili. V
streljanju z bojnimi strelivom so se odlično odrezali saj so
sestrelili celo tarčo, ki jo je visoko nad morjem vlekle
letalo 800 metrov za sabo.

Vajo so si ogledali tudi predsednik IS SML Hrvoje
Draskovič, predsednik MK ZKS dr. Iztok Winkler, izvrš-
ni sekretar za SLO pri MK ZKS Franc RUS, komandant
TO mesta Ljubljane polkovnik Janez Rebolj in predstavi-
niki ljubljanskih občin ter jo ocenili kot zelo uspešno.
V. V.

NAŠA ANKETA

Cene nikomur ne prizanašajo

Najbrž ni imel tako napak tisti duhovitež, ki je
izcedil, da se pri nas spet bližajo časi, ko bomo
morali s celimi vrečami denarja v trgovino po naku-
pih. Cene resnično tolčejo vse rekorde, mošnjicek
občanov pa je plitvejši takorekoč iz dneva v dan. In
kako ob vsem tem sploh še streči našim življenjskim
potrebam, da ne skrepijo v navadno življenje?
Nekateri, se zdi, ki so prilagodljivejši, se v tej divji
povodnji cen še kar znajdejo, drugi, manj prilagod-
ljivi, pa tarnajo, češ da vsak čas še za najosnovnejše
življenjske potrebe ne bo več...

Šteška Urbančič, uslužbenka iz Brezja:
»Osebnost me vsa ta rast življenjskih stroškov niti ne
moti preveč, saj imam za jesti, za piti in ostalo doma.
Tako svoje dohodke namenjam le za druge osebne
potrebe. Varčevati pa se danes tako ali tako ne
izplača več. Morda bi se mi splačalo kvečjemu za
stanovanje, do katerega bi rada prišla. Tudi za zaba-
vo in morje se še vedno najde denar. Tako me od
vseh podražitev za zdaj morda moti le to, da se
stašno draži pižama, še posebej pivo.«

Hilda Trbec, gospodinja s Srednjega vrha nad
Polhovim Gradcem:

»Pri nas doma imamo kmetijo, zato gledamo, da iz
zemlje iztisnemo kar največ. To tembolj, ker je pri
hiši sedem otrok, od katerih trije še niso pri kruhu.
Seveda tudi oni pazijo na vsak dinar. Drugače pač ne
gre. Navsezadnje moramo še vedno marsikaj kupiti,
kot na primer moko in podobno, medtem ko imamo
denimo krompir in mleko doma.«

Sicer pa mislim, da se od same kmetije v bregovna-
tih delih danes ne da več živeti, ker je pač vse treba

delati ročno, morda kvečjemu v nižinah, kjer si lahko
človek izdatno pomaga s stroji.«

Jernej Bizjan, mizar s Črnega vrha:

»Ne vem, kam vse ta draginja pelje. Kakor hitro
človek stopi v trgovino, je ob stari milijon ali dva. In
iz meseca v mesec je vse slabše. Plače pa gredo
navzdol. Če bo šlo tako naprej, ne bo ravno lahko.
Zanimivo je na primer, kako se samo draži registraci-
ja vozil, ceste pa so še prav takšne kot so bile včasih.
Prav nič se ta denar na njih ne pozna. Nasploh ne
razumem več te politike. Še manj te divje inflacije.
Pet let sem bil mornar, videl sem šestdesetdeset
držav, a sem v vsaki od teh shajal bolje kot doma.«

Zvonka Podobnikar, usnjarski tehnolog z Do-
brove:

»Človek se že prav težko znajde v teh cenah. Še
zlasti mlade družine, kakršna je moja, si ne moremo
več kaj dosti privoščiti. Plače so več ali manj le še za
sproti, o kakšnem luksuzu pa lahko samo še sanja-
mo. No, letos smo se kljub temu še odpravili na
morje, a za manj dni kot včasih. Dolgi počitnice na
obali je pač konec. Tudi na kakšnega novega otroka si
skorajda ne upamo pomisliti, saj je še ob tem, ki ga
imamo življenje drago.«

Blažka Čepon, dijakinja SVŠ iz Polhovega Gradca:
»Imam stipendijo, ki pa zadošča komajda za vozno
karto in kako cunj. Za kaj drugega pa že bolj težko.
Ne razumem, kako morajo denimo sokove dražiti
hitreje kot pivo. Pa se nekateri sprašujejo, zakaj
toliko alkoholizma. Če bo šlo tako naprej, ne vidim
ravno rožnate perspektive.«

Branko Vrhovec

Šteška
Urbančič

Hilda
Trbec

Jernej
Bizjan

Zvonka
Podobnikar

Blažka
Čepon